

рость пакъ и инѣвъ на тѣзи, които упорству-
ватъ и ся не покоряватъ на истинѣ-тѣ, а по-
коряватъ ся на неправдѣ-тѣ. (Рим. 2; 6, 7, 8.)

П. Истинни ли смы Христіани, ако обычамы
само онѣзи, които ны обычатъ?

О. Не смы.

Защото ако любите любящы-тѣ васъ, койж заплатж имате?
Не правятъ ли това и мытари-тѣ? И ако поздравявате само
братія-та ваши, що повече правите? не правятъ ли така и
мытари-тѣ? (Сг. 46, 47.)

П. Какъ ся тълкуватъ тѣзи стихове?

О. Мытари тѣ бѣхж человекѣ отредени отъ
Римско-то правителство да събиратъ данъцы-
тѣ отъ Іудейскый-тѣ народъ, и понеже пове-
чето отъ тѣхъ бѣхж развратени и притѣни-
тели, Іудей-тѣ ся гнусяхж отъ тѣхъ и гы има-
хж за най печестивы; но Іисусъ имъ каза че
даже и такыва безсовѣстни хора обычатъ прія-
тели-тѣ си и поздравяватъ познаницы-тѣ си,
а ученицы-тѣ Іисусови трѣбва да бѣдѣтъ по
добри отъ такыва. Каква полза щѣше да е отъ
Христіанскѣ-тѣ вѣрѣ, ако поведеніе-то на онѣ-
зи, които імъ приимать, не е по благочестиво
отъ поведеніе-то на развратены-тѣ.

П. Лесно ли е да показваемы истинный-тѣ
Христіанскый духъ къмъ непріатели-тѣ си?

О. Не е лесно. Да любимъ врагове-тѣ си
е съвсѣмъ противно на человекѣскѣ-тѣ при-
родѣ, и додѣ не ся промѣни тая природа чрѣзъ
подновявающѣ-тѣ силѣ Божіѣ, нѣма да о-
бычамы непріатели-тѣ си. Ный можемъ чрѣзъ
просвѣщеніе-то да ся научимъ да ся обхожда-
мы благочинно къмъ тѣхъ, и въ сношеніе-то си